

MOKYTOJAI EKSPEDICIJOJE „GAMTA APLINK MUS“

Pirmoji diena

Išvažiuojant iš gimnazijos kiemo, pavaduotoja Renata mus išlydėjo mojuodama gimnazijos vėliava ir linkėdama palankaus oro. Besigrožėdami laukinių aguonų ir rugiagėlių laukais, tvarkinga kolona atvažiavome į Metelytės kaimą, kur mus svetingai sutiko sodybos šeimininkai Danguolė ir Vytautas. Pakėlę gimnazijos vėliavą ir patogiai įsikūrę, gėrėjomės Dzūkijos kraštovaizdžiu. Pirmoji ekspedicijos diena – tai pažintis su Metelių regioniniu parku.

Lankytojų centre pasitiko Artūras, kuris supažindino su parko istorija ir modernia ekspozicija. Buvo įdomu, bet atogrąžų karštis stikliniame pastate išginė į lauką. Nušniokštusi vasaros liūtis atgaivino orą, ir mes patraukėme pažintiniais parko takais, kur gamtą pajautėme pačiais neįtikėčiausiais pojūčiais. Matėme išskirtinius augalus, gėrėjomės įvairiaspalviu miško pasauliu, uodėme gaivaus miško aromata, ragavome žemuogių, rūgštynių, kiškio kopūstų ir net pernykščių spanguolių. Neįtikėtinus pojūčius užaštrino pasivaikščiojimas basomis po aukštapelkę. Liulantis kiminų paklotas atgaivino mūsų pavargusias kojas. Pažintinio žygio nuovargį nuplovė gaivus Dusios vanduo. Nepabūgome net tolumoje grūmojančio

Perkūno. Jis buvo mums palankus, leido išsimaudyti, pasmagurianti Keleivinės kava ir ledais. Ir svarbiausia – Dusios pakrantėje rasti išpūdingų fosilijų. Diena dar nesibaigia. Laukia maisto gaminimo iššūkis, komandos formavimo užduotys bei kitos numatytos ekspedicijos veiklos. Pirmoji stovyklavimo diena suteikė galimybę pasimatuoti gimnazistų batus ir pajusti, ką jie išgyvena pažindami Lietuvos gamtą Ekspedicijos dalyvės Daiva ir Rima P.S. Laukite tęsinio iš antros ekspedicijos dienos □

Antroji diena

Vakar vakare su maisto iššūkiu susidorojome: vakarienei buvo pagaminta tiek valgio, kad jo pakako ir pusryčiams: ryžių garnyras po magišku mokytojos Zitos burtų virto nuostabaus skonio pusryčių koše. Žinoma, meniu buvo platesnis, tenkino ir visavalgių, ir vegetarų poreikius □ Na, o pasistiprinus laukė kupina išpūdžių diena.

Pirmiausiai išbandėme meditaciją su Aušra. Kai kurie taip susikoncentravo į save ir atsipalaidavo, kad seanso metu net prisnūdo. Na, o atsikratę per nuotolinį darbą susikaupusių įtampų, turėjome progą pasigrožėti šiuo metu išpūdingai žydinčiomis Dzūkijos pievomis, prisirinkti įvairiaspalvių augalų, kad galėtume išbandyti cianotipiją, t.y. mėlynąją antspaudą, kai iš augalų sudaromos įvairios kompozicijos ir po kelių magišku minučių jau galima grožėtis išpūdingo grožio meno kūriniais, kuriuos sukuria žmogus ir gamta. Likę augalai, išrūšiuoti pagal spalvas, buvo sugrūsti grūstuvėliuose ir gautais raudonais, žaliais, geltonais, mėlynais natūraliais dažais nudažytos servetėlės, kurios rudenį papuoš gimnazijos erdves. Birželio 19 diena ypatinga visai Pietų Lietuvai: šiandien iš Kauno zoologijos sodo į Metelių regioninį parką buvo atvežti vėžliukai, metus laiko auginti ne natūraliose buveinėse, kad galėtų išgyventi ir papildyti Lietuvoje gyvenančių balinių vėžlių populiaciją. □ Negalėjome praleisti tokios progos, aplankėme juos. Delno dydžio gyvūnai turi daugiau šansų išgyventi, jų kiauto jau neįveikia krankliai, tai ne tie 5 centų dydžio trapūs mažyliai, kuriems pavojų kelia net miško skruzdės, galinčios palįsti po kiautu ir

suėsti jį iš vidaus. Pasigrožėję šiais nuostabiais gyvūnais ir palepinti mokytojų komandos paruoštais išskirtiniais pietumis (menu – net 6 patiekalai, tarp jų rūgštynių sriuba ir žemuogių smilgos! Beje, rūgštynes ir žemuoges komandos nariai rinko iš vakaro, pažintinio žygio metu), po pietų lankėmės Trako gamtiniame rezervate, keliavome pažintiniu taku, kur matėme į Raudonąją knygą įrašytus bekočius ažuolus, naudodamiesi iNaturalist programa atpažinome barsuko pėdsakus, pastebėjome briedžių ir elnių buvimo tame miške pėdsakų. Ir šiandien teko lankytis pelkėje, tiesa, ji skiriasi nuo vakar aplankytos – tai tarpinė pelkė. Atrodytų, kad po tokių veiklų jau norėtusi tik poilsio. Bet tradicinis naktinis žygis paprastai vyksta būtent antrąją ekspedicijos dieną. Taigi gimnazijos mokytojai, ekspedicijos dalyvių šeimų nariai buvo pakviesti prisijungti ir aplankyti objektus, išsidėsčiusius aplink Dusios ežerą. 20 val. susitikę prie Metelių apžvalgos bokšto, išklausėme mokytojos Vilijos pasakojimą apie tos vietovės susiformavimą, išgirdome trijų išpūdingų Dzūkijos ežerų atsiradimo istoriją, gėrėjomės vaizdu iš apžvalgos bokšto viršaus. Po to patraukėme prie Kryžių koplyčios. Mokytoja Rima papasakojo šventovės atsiradimo istoriją. Mokytoja Lina supažindino su ritualu, kuris atliekamas kiekvienais metais ir padeda atgauti jėgas karščių išvargintiems keliauninkams. Atsigaivinę stebuklingo šaltinio vandeniui, patraukėme Prelomciškių kalvų link. Pasirodo, nors prie Dusios ežero poilsiaujame dažnai, bet ne visi buvome išmėginę pažintinį taką Prelomciškės kalvomis. Einant svaigino čiobrelių kvapas, akį viliojo žemuogių raudonis, drėgmės gausą šiemet liudijo tiesiog šalia tako augantys kazlėkai, pievagrybiai. Žinoma, žavėjo nuo kalvų atsiverianti Dusios panorama. Mūsų tikslas – Prelomciškės piliakalnis. Kadangi Jotvingių vardą turi mūsų gimnazija, būtinai turėjome užlipti į piliakalnį, kurį supylė jotvingių genties žmonės, įsikūrę čia buvusioje gana didelėje gyvenvietėje ir pastatę gerai įtvirtintą medinę pilį. Uždegę deglus iškilminga rikiuote užkopėme ant piliakalnio viršaus, išklausėme mokytojos Laimutės pasakojimą apie šią drąsią ir karingą gentį. Pajutome

pasididžiavimą, kad nešiojame tokį garbingą vardą. Taigi labai turininga diena baigėsi. Belieka pailsėti ir pasirengti baigiamiesiems darbams.

Trečioji diena

Išaušo gražus paskutinės ekspedicijos dienos rytas. Dar viena mokytojų komanda sugebėjo nustebinti, pusryčiams patiekdami tikrą žarnyno šluotą – bulgur kruopų košę, pagardintą įvairiomis sėklomis ir jogurtu ☐

Visi žygiai, aktyvios veiklos jau įveiktos, todėl liko pabaigti montuoti vaizdo medžiagą apie pajautas miške, pabandyti atpažinti, kokias fosilijas radome Dusios ežero pakrantėje, apibendrinti, ką pavyko atrasti iNaturalist programa, įsivertinti, kaip sekėsi atlikti komandines užduotis. Daugiausiai iššūkių kėlė tinklaraščio pildymas, nes po nuotolinio darbo norisi pailsėti nuo ekranų. Kitas veiklas įveikėme lengviau.

Galima teigti, kad mokytojų ekspedicija pavyko. Pasimatavome gimnazistų batus – dalyviai patys išbandė visas veiklas, kuriose dalyvauja mokiniai, atliko tas pačias užduotis. Stovyklos uždaryme dalyvavusi direktoriaus pavaduotoja ugdymui Renata vylėsi, kad tokia mokytojų stovykla taps tradicine. Gimnazijos direktorius Donatas Vasiliauskas padėkojo sodybos šeimininkams Danguolei ir Vytautui už svetingą priėmimą, nuolatinį rūpinimąsi, kad ekspedicijos dalyviai jaustųsi kuo geriau. Nuleidę stovyklos vėliavą, padėkoję vieni kitiems už bendrystę, karščiu alsuojančiais Dzūkijos keliais patraukėme namų link Iki pasimatymo kitais metais, Meteliai!

P.S. Ačiū už nuotraukas Daivai ir Linai R.

Daiva Baliukonytė

Rima Bartkienė